

Тогава, почекайте, моля ви по-напрѣдъ да видѣх какво прави и расположенъ ли е да ви приеме?

— Моля недѣйте се безпокой: азъ и самъ могъ да влѣзъ при него, той нѣма да се разсърди за това.

Слѣдъ тия думи на часа чухъ легко пъхтене и кряканье, и трикратно первично почукване у вратата.

Влѣзъ!

Искро Кибритовъ влѣзе, пъхтѣйки и крякайки.

Не бѣхъ го виждалъ отдавно. Никакво измѣнение въ маймунското му лице, сѫщия Кибритовъ, ала по-угоенъ, въ сѫщите износени дрѣхи, само че косата и брадата му повечко побѣлѣли. На минута азъ забравихъ отколѣшнитѣ не-приятни отношения между ни и го поканихъ да сѣдне Той сѣдна, крикайки и пъхтѣйки.

— Научихъ се, казва, че си се завърнижъ отъ Руссе, и счетохъ за приятелска длѣжностъ да дойдѣ завчашъ да те видѣх и поздравихъ съ добру дошелъ. Кога изненадѣйно хозяйката ти ми съобщи, че не ти е било добрѣ, че си билъ боленъ и лежишъ. Тамамъ, рекохъ си, кетати да упражниш познанията си въ медицината и да ти помогнѫ, ако видѣх нужда за това. Сега, приятелю, като оставямъ всичко друго на страна, първо, моля ти, кажи ми, що ти е? Защо си се истегнѣлъ не б-врѣме? Какво ти е? Що имашъ? Казвай по-скоро, за да прѣваримъ болката и скъсаме напрѣдъка ѝ. Второ, знай, че има цѣръ за болката ти, не се отчайвай. Кажи, какво теболи и гдѣ? Отъ колко дни е болѣстта ти? Слишъ ли добрѣ? Втриса ли те? Бълиувашъ ли нощѣ? Имашъ ли ищахъ за яденѣ? Я си покажи езика, дай си рѣката, да видимъ какъ бие пулсътъ. Имашъ ли огньъ? Съ що те растривахѫ? Гдѣ е стъклото? дай да го видѣх. Ние ли ти се много вода? Въ кой часъ на деновонощието ти става най-злѣ?

Той ме засина едно по друго съ толкова питания, и тѣй бѣрзо, щото нѣмахъ врѣме и да отговарямъ.

Той си турга рѣката то на челото, то на гърдите ми, разгледва ми езика, пипа ми пулса, граби съ стъклото съ мазята, отпуши го, мириса го, запуни го и пакъ го мириса, прочете надписа на етикета му и каза съ намръщанье: *spiritum ungenti*, отъ което ме досмѣша, и дорече съ нѣкакво си прѣсрѣніе: мазь—дринъ! Попита ме, колко пѫти съмъ се растривалъ и какъ съ това слабо мазило? О, азъ виждамъ, казва, че е слаба тая мазилка! За твоето тѣлосложение трѣбвало би но-силна, нѣкой спиритумъ камфорици, арденсъ, защото си злѣ простуденъ и трѣбва да се испотишъ отъ